

P. ŠTALTER, kadar iz filma *Kuća br. 42*

odicima. Uredio je kataloge izložbi »Exposición internacional — Barcelona. Arte Yugooslavo« (1923, s Lj. Babićem), »Pola vijeka hrvatske umjetnosti« (Zagreb 1938, s T. Krizmanom i D. Tadijanovićem), napisao predgovor i biografije umjetnika u knjizi *Hrvatska umjetnost* (Zagreb 1943). Organizirao je i postavljao lik. izložbe.

BIBL.: *Pedeset godina hrvatskog umjetničkog stvaranja iz »Obzore« perspektive* (1885—1935), Obzor, Spomen-knjiga 1860—1935, 1936; *Religiozna umjetnost Ivana Meštrovića*, HK, 1938, 19; *Obnova crkve Sv. Marka u Zagrebu*, Nova Evropa, 1938, 2.

V. Fo.

ŠRIBAR, Marta, keramičarka (Sevnica ob Savi, Slovenija, 3. IX. 1924 — Zagreb, 8. X. 1988). Diplomirala na Akademiji primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1955. Od 1957. zaposlena u tvornici »Inker« u Zaprešiću. Oblikuje prototipove stolnoga posuda, doza, šalice i radi unikatnu keramiku. Od 1955. sudjeluje na međunarodnim izložbama keramike i industrijskoga oblikovanja u Zagrebu, Milanu, Parizu i Faenzi. Zastupana na izložbi »Suvremena hrvatska keramika« u Barceloni 1986.

LIT.: *M. Baričević*, Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, Zagreb 1986.

Ma. B.

ŠTALTER, Pavao, slikar i autor crtanih filmova (Karanac kraj Osijeka, 25. XI. 1929). Diplomirao na Akademiji primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1955 (E. Tomašević). Od 1958. scenograf, redatelj, crtač i glavni animator u Studiju za crtani film Zagreb-filma. Realizirao filmove *Peti* (1964, sa Z. Grgićem), *Kutije* (1967), *Maska crvene smrti* (1969, s B. Ratinićem i V. Jutrišom), *Scabies* (1970, sa Z. Grgićem), *Mačka* (1972,

M. ŠTEBIH, *Zeleni haiku*

sa Z. Bourekom), jednominutne filmove (*Kubus*, *Duša*, *Konj*), *Sedam plamenčića* (1975), filmove u seriji *Baltazar IV* (1979), *Kuća br. 42* (1984), *Ogledalce* (1986, s M. Mančekom) i dr. Istražujući lik. sastavnicu crtanoga filma sazeo je crtež, boju i pokret u različitim tehnikama (animirani crtež, kolaž, ulje na celofanu). Jedan je od najboljih scenografa zagrebačke škole crtanoga filma. — Sudjelovao u realizaciji nastavnih element-filmova iz nacionalne povijesti. Ilustrira knjige za djecu i mladež.

LIT.: *R. Muntić*, Majstor na vrhuncu, Oko, 1984, 313. — *J. Škrabalo*, Između publike i države. Povijest hrvatske kinematografije 1896—1980, Zagreb 1984.

V. Fo.

ŠTAMBUK, Davor, crtač i karikaturist (Split, 29. XII. 1934). Završio Višu pedagošku školu u Zagrebu 1963. Suradivao u »Vjesniku« 1958—64. Od 1968. reporter i crtač u listu »Ici Paris« u Parizu. Autor animiranoga filma *Sulejman Veličanstveni* (1975), knjiga karikatura *Sex made man* (1979), *In vino veritas* (1995) i televizijskoga serijala *Most generacija* (1980). Suraduje u listovima i revijama »France Dimanche«, »Paris Match«, »Playboy«, »Jež« i »Start«. Samostalno izlagao u Parizu i Zagrebu. Ž. Sa.

ŠTAMBUK, Gorislav, kipar (Selca na Braču, 30. VII. 1933). Diplomirao na Akademiji primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1955 (K. Angeli Radovani). Bio je suradnik Majstorske radionice A. Augustinčića 1967—69. Oblikuje aktove i figurativne skupine u mramoru, čvrsta volumena i lirski shvaćenih oblika u prostoru (*Igrarija*, 1980; *Teret mladosti*, 1981; *Sramežljiva*, 1981; *Dupli torzo V*, 1985; *Torzo VIII*, 1987). — Samostalno izlagao u Zagrebu (1978, 1981, 1985) i Osijeku (1984).

LIT.: *J. Baldani*, Gorislav Štambuk (katalog), Zagreb 1978. — *V. Bužančić*, Gorislav Štambuk (katalog), Zagreb 1981. — *V. Bužančić*, Gorislav Štambuk, Iz mramornih skulptura (katalog), Zagreb 1987.

Ž. Sa.

ŠTEBIH, Mihael, slikar i kipar (Čakovec, 19. X. 1948). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1972 (V. Micheli). Slika apstraktne pastelesne lirske ugođaja i simboličnih kompozicijskih rješenja (*Tišina*, 1982; *Horizonti*, 1988) te hiperrealistične portrete (*Portret Ane Flander*, 1987). Od 1983. bavi se skulpturom u staklu. Oblici su mu živi i agresivni, s osobito bogatim svjetlosno-kromatskim efektima (*Plava skulptura*, 1982; *Jesenji haiku*, 1986). Autor skulptura na javnim mjestima u Ljubljani (*Faloidna forma*, 1972), Čakovcu (*Život*, 1974; *Pletilja*, 1975; *Kameni cvijet*, 1989), Prelogu (*Rast*, 1980), Torontu (*Ecce Homo*, 1985), Czinu (*Žena cvijet*, 1988) i Oakvillu (*Krist*, 1990). Izrađuje mozaike u Čakovcu (*Međimurska zemlja*, 1981) i Hamiltonu (u kombinaciji sa zidnom slikom, u crkvi Sv. Križa, 1993), te vitraje u Torontu (1991) i Hamiltonu (1993). — Samostalno izlagao u Čakovcu, Krapini, Zagrebu, Piranu, Novoj Gorici, Kranju, Opatiji, Dubaju, Torontu, Ptuju te na Brijunima.

LIT.: *Z. Poznić*, Mihael Štebih (katalog), Zagreb 1983. — *E. Fišer*, Pluralizam likovnih interesa kao iskušavanje samosvojnosti (katalog), Čakovec 1983. — *V. Mažurcan Subotić*, Staklo u suvremenom hrvatskom kiparstvu (katalog), Zagreb 1988. — *J. Šimat Banov*, Mihael Štebih (katalog), Čakovec 1988.

Ž. Sa. i R.

ŠTERK, Vladimir, arhitekt (Zagreb, 1891 — 6. III. 1941). Arhitekturu studirao na Visokoj tehničkoj školi u Pragu, diplomirao u Zagrebu. Za I. svj. r. zarobljenik u Rusiji, gdje upozna je drvenu narodnu arhitekturu. Nakon povratka u Zagreb kratko vrijeme radi u ateljeu I. Fischera, sudjelujući na projektiranju Gradske štedionice i Zagrebačkoga zbora u Martićevoj ulici. Potom radi u Gradske gradevnome uredu, a poslije kao samostalni arhitekt. Bio je i asistent na Tehničkome fakultetu u Zagrebu. Projektirao je i izveo više stambenih zgrada u Zagrebu: stambeno-poslovnu zgradu u Gundulićevoj ul. 3 (1927), stambenu zgradu na Britanskome trgu 12, poslovnu zgradu u Savskoj ul. 23, stambeno-poslovnu zgradu u Draškovićevoj 30 (1928—29), zgrade u Ilici 15 (1929), Dežmanovoj ul. 8 (1936), te nadogradnju i preoblikovanje zgrade na Prilazu Gj. Deželića 43 (1931). Gradio je i u Osijeku i Slavonskome Brodu, izveo vile na Tuškancu 90 (1925) i na Jabukovcu 39 (vila Radan, 1933) u Zagrebu, te planinarski dom »Runolist« na Medvednici (1935—36). S J. Korkom, Đ. Krekićem i Đ. Kiverovim sudjelovao je na izradbi projekata za Javnu burzu rada u Zvonimirovoj 15 (1936) i Radnički dom na Krešimirovu trgu u Zagrebu (1936). Sam je izradio više projekata, te interijer kavane »Zagreb« na Zrinjevcu (1930). U ranim djelima pod utjecajem historicizma, Š. se ubrzo priklanja težnjama moderne arhitekture (zgrada u Draškovićevoj 30 u Zagrebu). Premda formalno nije bio vezan uz krug zagrebačkih modernih arhitekata, zalaže se za načela moderne arhitekture, uspješno povezujući tradiciju i nova shvaćanja. Sudjelovao je